

Ny traktor til Hopen

– Hang og dinglet som ei gammel taklampe på tur

Sommerens store utfordring for besetningen på Hopen var å få en tre tonn tung traktor i land.

Her blir den nye traktoren til besetningen på Hopen fraktet i land av Kystvakta. I bakgrunnen kan vi skimte krana på skipet som traktoren hang og dinglet fra. Foto: Hopen meteorologiske stasjon

ANJA CHARLOTTE MARKUSSEN HANSEN
JOURNALIST

PUBLISERT mandag 19. august 2024 - 05:00 SIST OPPDATERT mandag 19. august 2024 - 08:42

– Det finnes ikke kai på Hopen, så alt gods må tas inn i håndterbare kolli i fjæresteinene et par hundre meter nord for stasjonen.

Det forteller ny stasjonssjef, Hans-Olaf Reitås.

Forsyningsbåten som Kystvakta kommer med hvert år, har med seg alt fra proviant og diesel til stasjonens kraftverk, til reservedeler, trelast og denne gangen også en traktor.

Det skal gjennomføres servicer og kalibreringer, så det er nok å henge fingrene i ifølge besetningen.

Besetningen

Ny besetning var på plass på Hopen i juni. Det neste halvåret er det Hans-Olaf Reitås, fagarbeider Terje Kristiansen, meteorologifullmektig Helen Thonhaug og kjøkkensjef Kjell Kristian Nilsen som skal tilbringe tiden på Hopen fram til nytt mannskap kommer på plass.

Besetningen på den meteorologiske stasjonen består også av hundene Suggen, Siff og Ymer. Deler av den tobeinte besetningen, sånn som Reitås, har også tidligere hatt opphold ved stasjonen.

Ekstra spennende

Men tilbake til traktoren. Fordi det ikke finnes en kai på Hopen, måtte besetningene fra både Hopen og Kystvakta være noe kreative. Ifølge Reitås var det ikke bare-bare å få fraktet den tre tonn tunge traktoren fra båten og inn til land.

– Skipet som for anledningen var KV «Harstad», stanset 600-700 meter øst for øya. Det er langgrunt og steinete, så det er ikke mulig å komme særlig nærmere, forklarer stasjonssjefen.

Det måtte en «Sjøbjørn» og en «Polarcirkel» til for å få fraktet alt av kolli til øya. Reitås forteller at det kan høres mye enklere ut enn det er i virkeligheten

– For skrå innseiling mot sjømerker i ei smal renne med en del sjø krever sin båtfører. Og blodpumpa til virkelig kjørt seg for de som lempet gods i fjæra i tung og tett overlevingsdrakt. Men vi får alltid så

Terje Kristiansen, Helen Thonhaugen, hunden Ymer, Kjell Kristian Nilsen og stasjonsleder Hans-Olaf Reitås. Foto: Hopen meteorologiske stasjon

Ved stranda grunnstøtte de så flåten, for å bygge opp en skråning av grus slik at de kunne kjøre traktoren av flåten.

– «Ishavskonsulent» Rune Nilsen fikk æren å kjøre traktoren ned fra flåten og inn på land. Alt forløp trygt og etter planen. Og det skulle bare mangle at ishavskonsulenten ikke fikk en aldri så liten dram med konjakk på Sysselmesterens kvote etter stasjonslederens nøye vurdering og gode skjønn en anstendig time etter arbeidsdagens slutt.

Skal brukes til mye

Hele sjauingen med «sommerbåten» tok ifølge Reitås to døgn pluss den tiden det tok å pakke ut alt de har fått.

På sommeren brukes traktoren på øya til å ta imot gods og forsyninger fra båter. Den blir også brukt til å frakte tyngre gods mellom bygningene, ofte i forbindelse med vedlikeholdsarbeid. Traktoren blir mest brukt på vinteren. Da til å samle snø til vannforsyningen.

– Vannforsyningen skjer ved å smelte snø i et stort «tinekar» som varmes opp av spillvarmen fra aggregatene. Vi bruker traktoren til å kjøre ren snø inn i dette karet, forteller stasjonssjefen.

Ellers brukes traktoren til brøyting av gårdsplass, holde noen veistubber åpne og sikre at det til enhver tid finnes en brøytet landingsplass for redningshelikopter.

mye hjelp vi ønsker fra spreke marinegaster som hjelper oss i fjæra, sier han.

At de i sommer også skulle få på plass en ny trakte gjorde det hele litt ekstra spennende og krevende.

– For med båten kom det en flunkende ny traktor med lastapparat, skuffer og diverse tilbehør. Et kjærkomment løft til stasjonen da vår gamle trakto slet med tette blodårer, ujevn hjerterytme og elsker skavanker en gammel sliter verdig.

Nøye planlagt

For å få fraktet traktoren over fra båten, måtte kystvaktskipet låne flåten til Bjørnøya. Fra kystvaktskipet ble traktoren heist ned med en kran.

– Det var i overkant et spennende der traktoren har og dinglet som ei gammel taklampe på tur ned til flåten som danset i bølgene. Det skulle tatt seg ut c den endte sin ferd på bunnen av Barentshavet, sier Reitås.

– Men operasjonen var vel planlagt, marginene var gode og det gikk kjempefint. Flåten ble deretter sty av to «sjøbjørner». De manøvrerte seg inn i renna i sjømerkene og inn i fjæra.

